

הנ' א ב מ"י פ"ג מהל'
שנת הילכה ז טו"ז ע
ט"מ פיתוח רותם:

ג

(ה) ר' שמי ד"ה נעלם מרא' תנומוס וכו'eca'ס וסמקלה. ג"כ ע"ל צפ' ר' עזק פ"ח ע"ה פ"י צדקה מהל:

1

**גמ' טוב לי יום אחד שאותה
יום יושב וועסק בתורה. ומי'ו'**

ביב נמים גאון

[ש"מ ר' יהודה היא].
כלומר הדבר שנאמר לדעת
ר' יהודה שהיה סופר
מלאתה שאינה צריכה
לגופה חיב עלייה, וכבר
הקדמנו פירשו בפרק
הראשון.

בר רבנן אמר רבי יירנן
בר רבנן אמר רבי יירנן

אותה ואילו משה רכינו נור כמה גירות ותיקן כמה תקנות וקיימות הם לעולם ולעוולמי עולם ולא יפה אמר שלמה ושבח אני את המתים וגוי ד"א ושבח אני וגוי כドרב יהודיה אמר רב דאמר רב יהודיה אמר רב מאית רכתיב עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבשו אמר דוד לפני הקב"ה רובנו של עולם מחול ל' על אותו עון אמר לו מחול לך אמר לו עשה עמי אות בחיה אין מודיע בחיה שלמה בך אני מודיע כשבנה שלמה את בית המקדש בקש להכנים ארון לבית קדרשי הקדושים דבקו שעיריהם והזהר שלהם עשרים וארבעה גנות ולא נענה פתח ואמר שאו שעירם ראשיכם והנשואו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד רחמו בתריה למיבלויה אמרו מי הוא והמלך הכבוד אמר לו להו ה' עוזו ונבו חור ואמר שאו שעירם ראשיכם ושבאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד וזה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה ולא נענה כיון שאמר מה' אליהם אל תש פני משיחך וכורה לחסדייך ודוד עברך מיד נענה באורה שעה נחפכו פני כל שונאי דוד בשולי קדריה וידעו כל העם וכל ישראל שמחל לו הקב"ה על אותו עון ולא יפה אמר שלמה ושבח אני את המתים שכבר מתו והיינו רכתי¹¹ ביום השmini שלח את העם וברכו את המלך וילכו לאלהיהם שמהים וטובי לב על כל הפטבה אשר עשה ה' לדוד עברו ולישראל עמו וילכו לאלהיהם שמצאו נשוחיתן בטהרה שמהים שנחנו מזו השבינה וטובי לב שנעתברנו נשוחיתין של כל אחד ואחד וילדה וכבר על כל הפטבה אשר עשה ה' לדוד עברו (ולישראל עמו, לדוד עברו) שמחל לו על אותו עון ולישראל עמו דachable להו עון דיום הקופרים ורק אמר שלמה כי לכלב חיה מוב מן הארץ המת כドרב יהודיה אמר רב דאמר רב יהודיה אמר רב מאית רכתיב¹² הוריעני ה' קצץ ומדת ימי מה היא אדרעה מה חדל אני אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רובנו של עולם הוריעני ה' קצץ אמר לו גורה היא מלפני שאין מודיעין קצץ לשבר רום ומורת ימי מה היא גורה היא מלפני שאין מודיעין מדת ימי של אדם ואדרעה מה חדל אני אמר לו בשבה תמות אמות באחד בשבה אמר לו כבר הגע מלוכת שלמה בך¹³ ואין מלכות גונעת בחזרחה אף כמלא נימה אמות בערך שבת אמר לו כי טוב יום בחזריך מאלף טוב לי יום אחד שאתה יושב וועסוק בתורה מאלף עולות שעריך שלמה בך להקוריב לפני על גבי המובה בוכובני השמים ובכל קצץ הליכתך והולך כל-לול.

החוורן גאנץ מזכיר את החלטת מילר, לפניו, במסמך דיפלומטי אמריקני בפרק הערל (עמ' 2), ובו נזכר מילר כמי ששלח את החלטת מילר לברית המועצות. מילר מזכיר את ההחלטה של מילר במסמך דיפלומטי אמריקני מ-1947 (פרק ג' ב').